

kan det, forhøjer Prisen paa deres Varer tilsvarende, saaledes at det i Virkeligheden bliver Køberne, som kommer til at betale Udgifterne. Men det er ikke alle Erhverv, som kan gøre det, det er ikke alle Erhverv, der er saaledes stillet, at de frit kan bestemme Prisen; mange af dem maa selv bære disse Udgifter. Det gælder jo nu om, at vore Erhverv bliver gjort konkurrencedygtige med Udlandet, men det kan kun ske ved, at Produktionsomkostningerne formindskes. Og her er netop et Omraade, hvor man kan nedbringe Driftsomkostningerne uden at gøre Uret mod nogen.

Det, som Lovforslaget tilsigter, og som er nærmere udviklet af den højtærede Minister, medfører for Statens Vedkommende kun en Besparelse paa 124 000 Kr., men for de forsikringspligtige vil Besparelsen efter de foreliggende statistiske Oplysninger andrage et Beløb af 2½—3 Mill. Kr. aarlig. Forudsætningen herfor maa naturligvis være, at Forsikringspræmierne bliver nedsat, men Forsikringspræmierne svarer jo til Størrelsen af de Erstatninger, som skal udredes, og Lovforslaget maa derfor tage Sigte paa at nedbringe Erstatningssatserne.

Man er, som Ministeren udtalte, ikke gaaet den Vej fuldstændig at følge Pristallet, men man er gaaet frem paa den Maade, at man har nedsat de nugældende Maksimalsatser med 12½ pCt., saaledes at Maksimaldagpengene gaar ned fra 6 Kr. til 5 Kr. 25 Ø. og Maksimalaarslønnen fra 2 400 til 2 100 Kr., og ad den Vej opnaar man en Besparelse paa ½ Mill. Kr. Men saa har man tillige nedsat alle Erstatninger og Dagpenge med 15 pCt., og det vil give en Besparelse, som er beregnet til 1 035 000 Kr., saaledes at man ad disse to Veje tilsammen kommer til en Besparelse af halvanden Million Kroner. Det forekommer mig nu, at det er en lidt kunstig Fremgangsmaade, her er valgt, jeg synes, det havde været simplere, hvis man havde reguleret Satserne i Forhold til Prisniveauet; men Teknikerne har jo ment, at man ad den Vej, dette Lovforslag angiver, kommer til et mere retfærdigt Resultat, og det tør jeg ikke bestride Rigtigheden af. For mig er det vigtigste det, at de Satser, som fremkommer, er forsvarlige, naar man tager Hensyn til det nuværende Prisniveau.

Gaar man ud fra Ulykkesforsikringsloven af 1916, som jo alle var glade for, og anstiller en Prøve med de Resultater, som Lovforslaget fører til, saa ser jeg paa det paa følgende Maade: Pristallet i Februar 1916 var 124, nu i April var det 178, i Januar i Aar var det 181; tager

jeg som Gennemsnit af disse to Tal 180, og regner med det, vil det sige, at Satserne nu i Forhold til i 1916 skulde være forøget med 45 pCt. Det vil sige, at Dagpengenes Maksimum, som i 1916 var 3 Kr., nu skulde være 4 Kr. 35 Ø., medens Aarslønnens Maksimum, som i 1916 var 1 200 Kr., nu skulde være 1 740 Kr. Ser vi paa Lovforslaget, bliver Dagpengenes Maksimum 5 Kr. 25 Ø. minus 15 pCt., det vil sige 4 Kr. 46 Ø., altsaa lidt mere, end det skulde være efter Pristallet, og hvad Kapitalerstatningen ved Invaliditet angaar, vil den efter Lovforslaget, hvis man regner med 100 pCt.s Invaliditet, blive 17 850 Kr. for Aarsløninger paa 2 100 Kr. og derover. Skulde vi regulere strengt efter Pristallet, vilde den blive 17 400 Kr., altsaa ogsaa lidt mindre; til Gengæld vilde saa Erstatningen for Aarsløninger under 2 100 Kr. blive lidt større, for en Aarslønning af 2 000 Kr. vilde den f. Eks. blive 17 400 Kr. imod Lovforslagets 17 000 Kr. Og ser man paa Døds'erstatningen, er Forholdet det, at efter Lovforslaget vil en Enke uden Børn faa noget mindre, end hun faar nu, men derimod vil en Enke med to eller flere Børn faa betydeligt mere. Der er i Bilaget til Lovforslaget nævnt det Tilfælde, at en Enke med to eller flere Børn vil faa 12 495 Kr. imod nu 12 000 Kr. Det forekommer mig imidlertid, at for en Enke med to Børn er dette Eksempel noget søgt, for det kan efter min Formening kun forekomme, hvor disse to Børn er nyfødte Tvillinger, og det vil dog være et ret sjældent forekommende Tilfælde; men rigtigt er det jo, at det kan være saadan. Men selve det Princip at give en Enke med Børn, som har mistet sin Forsørger, en højere Erstatning end en Enke uden Børn, maa man vist fra alle Sider erkende er retfærdigt.

Naar jeg saaledes betragter Lovforslaget, kommer jeg til, at i det hele og store vil det for de normale Arbejdsløninger ligge saadan, at de Erstatninger, som skal ydes efter Lovforslaget, bliver lidt højere end efter en streng Regulering efter Pristallet, og derfor maa man altsaa sige, at Lovforslaget nærmest er i Favør af Arbejderne. Det skal jeg ikke udtale mig imod, jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod Lovforslaget af den Grund; jeg gør kun opmærksom paa det, for hvis det gaar saaledes, som man maa haabe, at Pristallet stadig gaar ned, vil det ikke være saa længe, før de Satser, vi nu fastsætter, er for høje, saa at vi